

Arsız Şiir

— rosens · 09 Ocak 2015

/şiir olmak kolay değildi yazanın üstünde çok görevi vardı yaktı sattı yandı battı/...

sıkıntılı ve alaca bir sonbahar akşamındaucube geceden peydahlandı tutkularyasaklı bedenlergizli saklı
çarşafllara serildikorkunç bir ıssızlıkta birleşti dudaklarve çatladıparça parça dağıldı yüreklersen güneşle
soluklanırkenbuzdan bir el kalbimi sıkıştırıyorduönyargılar gibi karanlıkşiirin neresinden düşsem
bilemedimteslim olan satırlardı kıvılcımı tutuşturangözleri suphanallah tapılacak cinstençok
seveceksinçok öleceksin dedi mırıl mırıl nazlı ve şiddetliydi surlara gömülen gözbebeğimden öptüğüölgesi
sedef gibigölgesi yıldız gibidizili bir hü zün gibikopan dalgalar eşliğinde kaderimle birlikte uykuya
daldı parçalanarakmilyonlarca defa sarıldı dizelerimetırnaklarını kim çözecek belimden?şehvetle sokuldu
soluğumasattım anasını dünyanınkimi zaman unuttum ezberlediğim şiirlerişiiride yaktımnamluyu çekip
öldürdü beni şiir azdıben yazdım!